

Фото із сайту ukr.net.

У номері – календар на 2023 рік

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

№12 Ціна договірна

volyn.com.ua

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний має свою головнокомандувачку

с.8

«Тій, яка покохає мого сина»
Зворушливий лист від матері

с.9

Тепер у їхньої любові є вже і синочок, і донечка!

Фото з домашнього архіву родини РОМАНЧУКІВ.

Їхнє весілля було 13 травня – це число стало щасливим для подружжя Романчуків.

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** Вони хотіли, аби у їхню сім'ю прилетів лелека. Але Бог, кажуть лучани Вікторія й Сергій Романчуки, повів так, щоб вони спочатку взяли синочка із сиротинця. А потім одного дня Вікторія зрозуміла, що носить під серцем дитину

Фото з домашнього архіву родини РОМАНЧУКІВ.

Вони довго йшли до цього дня, коли їх уже четверо.

4 820230 060041 >

Репортаж із дому, де живе любов, — на с. 2 – 4

Тепер у їхньої любові є вже і синочок, і донечка!

● ІСТОРІЯ НОМЕРА

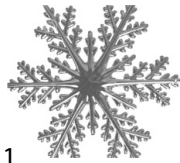
Вони хотіли, аби у їхню сім'ю прилетів лелека. Але Бог, кажуть лучани Вікторія й Сергій Романчуки, повів так, щоб узяли дитину із сирітського будинку. І їх ошчасливив хлопчик, якому подружжя подарувало батьківську любов, а він їм — своє миле «мама», «тато». І ось їх уже четверо! У Німеччині, куди наші герої переїхали на початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, народилася їхня донька, яку назвали на честь одного з дідусів Валерією

Вікторія й Сергій були щасливі, що знайшли одне одного, а тепер їхнє щастя помножилося.

Фото з домашнього архіву родини РОМАНЧУКІВ.

Катерина ЗУБЧУК

Початок на с. 1

«ВІДГАНЯЛА ДУМКУ, ЩО ПОДОБАЮСЯ СЕРГІЄВІ, АБИ ПОТІМ НЕ РОЗЧАРУВАТИСЯ...»

Історія цього подружжя незвичайна. Вікторія народилася з вадою хребта. Не допомогла їй операція, яку їй зробили, коли мала сім літ. Одне слово, сталося так, що дівчинка, згодом доросла дівчина, була нерозлучна з візочком. Сьогодні мамі своїй завдячує, яка багато зусиль доклала, аби донька не занепадала духом, почувалася повноцінною людиною, давала собі раду. У сімнадцять років вона прийняла хрещення, відвідувала церкву «Фіміам» у Луцьку. Через сім'ю Більчуків, яка у Боратині Луцького району створила реабілітаційний центр для неповносправних людей «Агапе», потрапила в Норвегію. Дев'ять місяців займалася там спортом і вокалом. Вела активний спосіб життя.

Шлях Сергія до того, як він зустрів майбутню дружину, був непростий, а то й драматичний. Ще школярем він спробував дурман. А коли вчився у профтехучилищі, то став залежним від наркотиків. Не раз хотів покінчити із гріховним життям, але зрозумів, що в своїй старій компанії це не вдасться. Лише в 2014 році, коли, пізнавши, як розповідав, любов віруючих,

покаявся і прийняв хрещення, почалася нова сторінка його життя.

Дороги Вікторії й Сергія перетнулися завдяки церкві «Фіміам», а також спільній роботі в реабілітаційному центрі «Агапе». До зустрічі з майбутнім чоловіком у неї й залицяльників не було. Але, як і кожна дівчина, вона мріяла про сім'ю. Як казала сама жінка, навіть помітивши особливе ставлення з боку Сергія, відганяла думку, що подобається йому, аби потім не розчаруватися. Освідчення майбутнього чоловіка було особливим. Він не лише зізнався, що Вікторія подобається йому, а й сказав: «Давай будемо молитися за нас». Дев'ять місяців виношували молоді люди свої почуття і 13 травня 2017-го побралися. «Ми дуже щасливі, що знайшли одне одного», — такі слова почула від наших героїв на третьому році їхнього шлюбу. А ще вони мріяли про дітей, аби їхня сім'я стала більшою, аби Бог благословив на батьківство.

«НА ПОЧАТКУ ЖОВТНЯ МИ ВЕРТАЛИСЯ ДОДОМУ УЖЕ ВТРЬОХ»

— Ми хотіли, звичайно, аби у нас народився син чи донька, — каже Вікторія. — Але Бог повів нас так, щоб ми взяли дитину, позбавлену батьківського піклування.

А ось як це було — спогад про грудень 2019-го. Саме тієї зими подружжя побачило у фейсбучі пост про дівчинку, яка народилася без ручок і батьки відмовилися від неї. Немовля перебувало у Будинку дитини, що в Луцьку.

— Прочитали ми про це одночасно, але кожен окремо, — каже Вікторія. —

Я була вдома, Сергій на роботі. Ввечері чоловік розповів, як його вразив пост, і сказав: «Може, ми цю дівчинку візьмемо»...

Виявиться, що вони з дружиною були на одній, як мовиться, хвилі, тож уже наступного дня вирушили в Будинку дитини, аби побачити немовля, більше дізнатися про умови всиновлення.

— Та поки ми вирішували свої проблеми, насамперед із житлом, — пригадує

— Ми хотіли, звичайно, аби у нас народився син чи донька, — каже Вікторія. — Але Бог повів нас так, щоб ми взяли дитину, позбавлену батьківського піклування.

жінка, — дівчинку забрали рідні батьки. Мабуть, у них після появи на світ доньки з вадою був стресовий стан, тому й залишили її. А потім, уже вдома, змінилось їхнє рішення. І слава Богу, що так сталося. Ми тільки порадили за маленьку.

Але з того часу думка про всиновлення уже не покидала Романчуків. Подружжя детально ознайомилося з тим, які документи потрібні, аби взяти дитину із сиротинця. Оскільки жили на наймній квартирі, то насамперед взялися думати про своє житло. Процес підготовки

“
Ми відвідували хлопчика, могли погуляти з ним на території закладу. Він став для нас дуже близьким, своїм, й ми вже не уявляли життя без нього.

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

до всиновлення неабияк до цього мотивував. І знайшли однокімнатну квартиру в тому ж районі, де й мешкали, яку вдалося купити недорого. А головне, що вона була в будинку, доступному для візочників. Пандус, ліфт — те, що необхідне для Вікторії. На початку 2021-го переїхали сюди. І відразу ж стали на чергу на усиновлення у службі в справах дітей Луцького міськвиконкому. За якийсь час їм зателефонували й розповіли про хлопчика, тато й мама якого позбавлені батьківських прав. Жінка пригадує:

— 13 травня, в день річниці нашого весілля, ми були вже в Будинку дитини, знайомилися з Олежиком. Виявилось, що він народився 13 січня — знову наше число, яке стало для нас щасливим! Поки вирішувалися усі формальності усиновлення (а це минуло чотири місяці), ми відвідували хлопчика, могли погуляти з ним на території закладу. Він став для нас дуже близьким, своїм, й ми вже не уявляли життя без нього. Відчували, що й Олежик звик до нас. На початку жовтня верталися додому уже втрьох.

Пам'ятна фотосесія в Німеччині, де сімейство Романчуків перебуває з перших днів повномасштабної війни.

Фото з домашнього архіву родини РОМАНЧУКІВ.

Мама, тато, донька й син – здійснилася мрія подружжя.

«ВЧИМОСЯ БУТИ МАМОЮ І ТАТОМ»

Ми говорили про зміни, які сталися з появою в сім'ї синочка.

— Поки у нас не було цього хлопчика, — говорить Вікторія, — уявлялося, як то буде. Поставали питання: «Чи зможу? Чи справлюся?». І те, що ми собі думали й що маємо в реальності, дуже відрізня-

ється. Життя помінялося кардинально. У мене кожен день був насичений. Я працювала в «Агапе», були різні служіння в церкві, зустрічі з друзями. А зараз усе ніби зупинилося. Олежик ще тільки адаптувався — багато з ним не поїдиш. Коли жінка народжує дитину, то вона з першого дня з нею, з першої миті пізнає світ малюка. Нам у цьо-

му плані складніше. Ми вчимося бути мамою, татом.

Але те, що не все просто («доводилося і з психологом консультиватися»), ні на йоту не применшує радість батьківства. Більше того — від Романчуків довелося почути таке:

— Якщо нам так і не вдасться народити самим дитину, то це нас не засмутить. Ми візьмемо маля із сиротинця. Олежик не ростиме сам — у нього буде братик чи сестричка.

До речі, уже сьогодні подружжя думає, як буде із сином мандрувати. У них була мрія об'їздити якнайбільше країн. У цьому списку для початку значилися Хорватія, Греція, Грузія. Разом із ними світ пізнаватиме й Олежик. Хлопчиків пощастило, що його мама й тато — з тих людей, які воліють колекціонувати не речі, а відчуття і враження.

...Мандрівку прискорить, як виявиться, початок пов-

номасштабного вторгнення росії в Україну. Сім'ю Романчуків реабілітаційний центр «Агапе» в числі перших відправив за кордон. Про їхнє перебування в Німеччині стало відомо завдяки фейсбучній дружбі з Вікторією. Якимось чином потрапила на її радісне повідомлення: «Нас скоро буде четверо!» А вже далі спілкувалася із жінкою у приваті. Тоді й дізналася, що подружжя чекає донечку. У жовтні це чекання увінчалось радістю — на світ з'явилася дівчинка. «Доцю назвали Валерією, — писала Вікторія, — на честь чоловікового батька (так сталося, що син має ім'я мого тата, тож обом догодили). А ще були такі рядки: «Дуже сумуємо за Луцьком і хочемо повернутися, як тільки закінчиться війна».

Разом зі щасливим подружжям будемо молитися за Перемогу України й за те, щоб їхні син та донька росли, як і всі діти, під мирним небом.

ТАЄМНИЦЯ

● ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ

Щасливе подружжя в колі дітей та онуків святкувало своє золоте весілля. Хтось із гостей попросив чоловіка поділитися рецептом такого довгого й щасливого подружнього життя...

Бруно ФЕРРЕРО, оповідання з книжки «365 коротких історій для душі»

Старший пан примружив на хвилинку повіки, потім, наче виловлюючи з пам'яті далекі спогади, почав розповідати:

— Люція, моя дружина, була єдиною дівчиною, з якою мав побачення. Я зрозумів у сирітському будинку і з дитинства мусив тяжко працювати, щоб здобути найнеобхідніше. Ніколи не мав часу на зустрічі з дівчатами. Люція полонила мене одразу. Поки збагнув, що, власне, відбувається, уже попросив її стати моєю дружиною.

Ми обоє були такими молодими... У день весілля, після того, як ми повінчалися у церкві, батько Люції від-

А секрет любові простий: «Скажи щось приємне Люції».

Була це дуже розумна порада. З того часу бачив її щоразу, як відкривав годинник, щоб дізнатись, котра година.

вів мене вбик і вклав у руки пакуночок. Сказав: «Завдяки цьому подаруночкові твоє подружнє життя буде щасливе, й нічого більше для того не будеш потребувати».

Зацікавлений і збентежений, я ледве впорався з папером і стрічкою. У коробочці лежав великий золотий годинник. Обережно витягнув його. Коли уважно почав оглядати, зауважив текст, вигравіруваний на золотому диску. Була це дуже розумна порада. З того часу бачив її

щоразу, як відкривав годинник, щоб дізнатись, котра година.

Старший пан усміхнувся і показав свій старий годинник. На циферблаті виднілися дещо стерті від часу слова,

у яких була захована таємниця щасливого подружжя. Ось ці слова: «Скажи щось приємне Люції».

Скажи щось приємне людині, яку кохаєш. Зроби це саме зараз.

У червні того ж року Марта Луїза заручилася з Верреттом. Вона оголосила про стосунки в Instagram, випередивши потенційні чутки. У дописі принцеса зазначила: «Для тих із вас, хто відчуває потребу покритикувати: притримайте коней. Не вам вибирати за мене чи судити мене. Шаман Дюрек – це просто людина, з якою я люблю проводити час і яка доповнює мене».

Попри цей допис, пара викликала значну критику з боку багатьох норвежців, Верретта називали шарлатаном, шахраєм та прихильником теорій змови. Колишня прем'єр-міністерка країни Ерна Солберг назвала його погляди «дуже дивними» і «не заснованими на фактах».

Дюрек Верретт – афроамериканець, який називає себе «шаманом у шостому поколінні», – стверджував, що воскрес із мертвих і передбачив теракти 11 вересня у США за два роки до того, як вони відбулися. Він заявив, що критика, з якою йому довелося зіткнутися, пов'язана з расизмом і що «ніколи не відчував стільки расизму», як по приїзді до Норвегії. Дюрек також порівнював себе з такими людьми, як Альберт Ейнштейн і Томас Едісон, стверджуючи, що вони були «геніями, яких неправильно розуміли». На своєму сайті він називає себе «візіонером Now Age», який «демістифікує духовність». Він також стверджує, що його діяльність вплинула на акторку Гвінет Пелтроу та Ніну Добрев.

Опитування, опубліковане у вересні, показало: лише 13% норвежців вважають, що принцеса Марта Луїза повинна представляти королівську родину в офіційних обов'язках. Королівський біограф сказав місцевим ЗМІ: «Я думаю, це більше через окультні явища, з якими її асоціюють, ніж через особистість принцеси».

Фото із сайту 5.ua

в Норвегії через свій зв'язок з альтернативними методами лікування, включно із відкриттям школи, яка мала на меті допомогти людям «спілкуватися зі своїми ангелами». Марту Луїзу звинувачували у використанні свого королівського титулу для здобуття конкурентної переваги.

У 2002 році принцеса вийшла заміж за норвезького письменника та художника Арі Бена, у пари народилося три доньки. Подружжя розлучилося в 2017-му, і Бен, який говорив про те, що страждає від депресії, скоїв самогубство на Різдво 2019 року.

51-річна принцеса десятиліттями викликала суперечки в Норвегії через свій зв'язок з альтернативними методами лікування.

Марта Луїза переконана: «Важливо розрізнати себе як приватну особу з одного боку, і як члена королівської родини – з іншого».

Принцеса Норвегії відмовилась від королівських обов'язків заради нареченого-шамана

● **ЗІРКОВЕ КОХАННЯ** Марта Луїза наголошує, що вона збереже свій титул, але не виконуватиме офіційних обов'язків, бо хоче «чіткіше розмежувати» своє особисте та королівське життя

Олівер СЛОУ, BBC News

Такі рішення норвезька принцеса пояснює тим, що має намір зосередитися на бізнесі, пов'язаному з альтернативною медициною, разом зі своїм нареченим. Її обранець – американець Дюрек Верретт – називає себе шаманом і пропагує ненаукові медичні практики, зокрема стверджує, що хворіти на рак – це вибір.

У заяві королівського палацу зазначається, що принцеса Марта Луїза «відмовляється від своєї патронажної ролі», оскільки вони з паном Верреттом прагнуть «чіткіше розмежувати свою діяльність і Королівський дім Норвегії». При цьому король Харальд V вирішив, що вона збереже свій титул. «Вона виконувала свої обов'язки з теплою, турботою та глибокою відданістю», – йдеться у повідомленні.

Попри розбіжності у поглядах, король Харальд описав Верретта як «чудового хлопця, з яким весело проводити час». «У нього гарне почуття гумору, і ми багато сміємося, навіть у цей непростий час. Я думаю, що і ми, і він зрозуміли те, про що йдеться, і ми погодилися не погоджуватися один з одним», – сказав король Харальд норвезьким журналістам.

В окремій заяві принцеса Марта Луїза наголосила, що «усвідомлює важливість знань, заснованих на дослідженнях», але вважає, що альтернативна медицина може бути «вагомим доповненням до допомоги хворим». Вона додала, що важливо «розрізнати себе як приватну особу, з одного боку, і як члена королівської родини – з іншого».

51-річна принцеса десятиліттями викликала суперечки

Фото із сайту rogakka.if.ua

Коли одночасно вагітні дружина і... коханка

Її щастя закотилось, немов крихітна намистинка, яку годі знайти.

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

«Життя – це книга. У ній багато подій, людей, переживань, втрат і знахідок. А попереду – ще багато непрочитаних сторінок... Життя – це велика ріка, а ми – маленькі кораблики серед Вічної Води. Життя – це Сонце. Мрія. Дорога. Дар Божий... Пиши свою книгу цікаво, розфарбовуй добрими справами. Даруй сонце тим, хто вміє складати з його променів букети. Люби свою дорогу...» – таке вітання Олександра колись надіслала коханому Юркові

Ольга ЧОРНА

Сашка складала у великий конверт те, що писала. Це були клаптики чи аркуші зі звичайного зошита, серветки з кафе... Конверт роками лежав у коробці. Папірці пожовкли. А Юрко... його не стало в житті Олександри. Так банально все вийшло. Її щастя закотилось, немов крихітна намистинка, яку годі знайти.

Юрко любив слухати пісні у виконанні Джо Дассена. Особливо цю:

Якби не було тебе, то я б, напевно, теж не жив,

По далеких блукав би світах і безнадійно там тужив.

Якби не було тебе, я б видумав собі любов....

І Сашка вірила: Юрко без неї не жив би. Бо таке кохання, як у них, – це щось неземне, фантастичне... Вони побралися й прожили кілька щасливих літ у шлюбі. А потім у їхніх стосунках стався збій...

– Що трапилось? – запитувала кохано-

го. Він здивовано знизував плечима.

...Саша від щастя ніг під собою не чула. У неї радісна новина: вона вагітна.

– Юрку, Юрчику! – вигукнула з порога. – У нас буде маленький або маленька. Боже, яке щастя!

Юрко мовчки обійняв дружину.

– Ти не радий?

– Чому ж, радий, – мовив наче чужим голосом.

—

– Не засмучуйся, мамо, – сказав по-дорослому. – У тебе є я.

– Юрку, ти, бува, не захворів?
– Голова болить.

Саша знайшла таблетки. Вдав, що прийняв ліки. Насправді викинув у смітник.

Юрко виглядав розгубленим. Саша гадала: хвилюється, адже очікують первістка. Невдовзі стало відомо: буде хлопчик.

– Коханий, у нас народиться син! Юрко знову мовчки обійняв Сашу. ...Коли почалися перейми, чоловіка вдома не було. Телефон не відповідав. «Швидку» викликала мати. Поїхала з донькою до лікарні.

Юрко стояв на лікарняних сходах із маленьким рожевим згортком. Поруч – молода незнайомка. Ймовірно, мати новонародженої. Були ще якісь люди.

Сашка пошепки вимовила чоловікове ім'я. Від фізичного та душевного болю, здавалося, втратила голос.

Чоловік її побачив. Віддав немовля молодій жінці. Підійшов до Саші.

– Я все поясню, – сказав. – Пізніше.

– Мені боляче, – видихнула. – Дуже боляче.

...Саша народила чудового хлопчика. З пологового її зустрічали батьки. Юрко не прийшов. Навіть не провідав. Дорогою додому мати розповіла, що Юрко забрав свої речі.

– А записку для мене хоча б залишив?

– Ні.

Сина назвала Дмитриком. Просила Юрка хоч на хрестини прийти. Обіцяв зайти пізніше – на розмову.

Навіть не глянув у ліжечко, де спав син, – щоб не звикати, пояснив.

– Юрку, розкажи...

– Ліля зі мною працювала в банку. Її батько – третя людина в ієрархії установи. Він цінує розумних людей. А для мене кар'єра важлива. Звернув на мене увагу. І Ліля... теж звернула. У нас з тобою все стало якось буденно. А тут... нові почуття. Я зрозумів: ось воно, справжнє кохання. Згодом Ліля завагітніла. І ти...

– І її батько не був проти ваших стосунків? Ти ж одружений. А вона, виходить, твоя коханка.

– Я пообіцяв, що буду з нею, коли народиться дитина. І слова дотримав.

– А наш син... Йому батька не треба?

– Я не відмовляюся платити аліменти. Але ми розлучимось. Я не кохаю тебе.

...Син був для Олександри всесвітом. Ним жила. Дмитрик ріс розумним, кмітливим. Її гордість. Вона розповіла синові правду про батька.

– Не засмучуйся, мамо, – сказав по-дорослому. – У тебе є я.

...Навчаючись у виші, Дмитро підпрацьовував. Купував матері невеличкі подарунки зі своєї скромної платні. Олександра хвалилася перед співробітницями синовими презентами. Одного вихідного Дмитро прийшов додому з дівчиною. Тендітна білявка ледве сягала його плеча.

– Моя Віра, – відрекомендував незнайомку матері.

У Віри була привітна усмішка, добрі очі і мелодійний голос. Навчалася в музичному училищі. Дмитро хотів освідчитися коханій навесні – був трохи романтиком. Та й день народження у Віри в травні. Не вийшло – завадила війна. Хлопець вирішив: його місце – серед захисників своєї землі. Разом із Вірою Олександра збирала Дмитра на фронт.

– Не плач, – втішала дівчину. – Ти ж Віра. Маєш вірити: він повернеться. І ви будете щасливі.

А в самої серце рвалося на клаптики, завмирало від страшних думок...

...Роками не бачила колишнього чоловіка. І раптом зустріла.

– Як ти? – запитав Юрій.

– Залишилася з котом.

– А Дмитро?

– Воює. Твої де?

– За кордон виїхали... Ти на мене зла не тримай, Сашо. Як ти казала? Життя – це книга. У ній втрати, знахідки і що там ще?..

– Пам'ятаєш мої вітання?

– Ти гарно вміла це робити. А тепер саме час попросити пробачення, бо хто знає, що буде завтра. Чи будемо живі.

– Якби не було тебе, Юрку, у мене не було б сина. Це таке щастя – бути матір'ю такого хлопчика, як Дмитро.

– Який же він хлопчик? Він – дорослий. Воїн.

– А для матері – хлопчик...

...Олександра перечитувала пожелання клаптики з написаними вітаннями, старі листівки. А ще зберігала у тій коробці малесеньку шапочку, в якій хрестили Дмитра, сорочечку, повзунки.

Задзвонив телефон:

– Мамо...

– Синку, як ти?

Запевнив, що все гаразд. Жартував. Обіцяв берегти себе.

– Я люблю тебе, мамо.

– І я тебе, мій хлопчику.

Смеркало.

Олександра не вмикала світла. Тулила до серця дитячі речі. І крізь сльози співала колискову, під яку засинав маленький Дмитрик: «Ой, ходить сон коло вікон, а дрімота – коло плота...». Прокинувся кіт, що дрімав поруч, ластився і щось муркотів своєю мовою. Заспокоював...

«Синку, я завжди тебе чекатиму...»

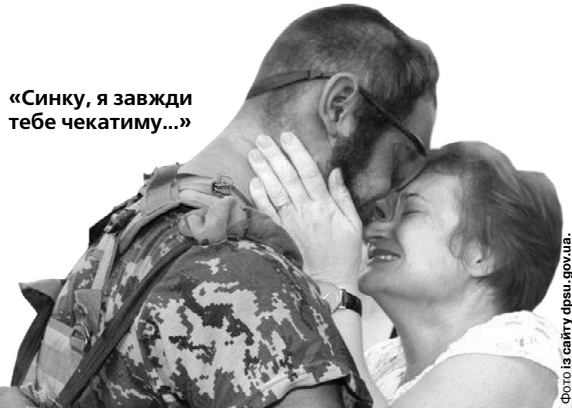

Фото із сайту dprsu.gov.ua.

● ІЗ ГЛИБИНИ ДУШІ

«Може статись, Я любитиму гріти руки у тебе під светром...»

Наталка МУРАХЕВИЧ

Може статись,
Я любитиму гріти руки у тебе під светром.

Любитиму чорні крапочки
На райдужці твоїх очей
(Бурштинових? Зелених?)
І твій запах.

Звісно.

Любитиму твої руки,
Твої довгі розумні пальці,
Які так солодко торкатимуться до потаємного.

Любитиму твій сміх
І ще – розстібати гудзики твоєї сорочки.

Я цілуватиму рідимку на твоєму плечі

І дивуватимусь,
що разом з іншими
вона утворює на твоїй шкірі
сузір'я Оріона.

Я називатиму її **Бетельгейзе*** –
Подумки, не вголос.

Вголос ми будемо розмовляти
про щось побутове.

Про як твій день і чи хочеш ти чаю?

А потім, коли ми лежатимем,

Втомлені любов'ю,

Я буду дивитись на тебе

І думати про те,

Що ти ще не пішов,

А мені вже пронизливо холодно

Від того, що скоро підеш.

Прощаючись, ти щоразу казатимеш: «До зустрічі».

Я щоразу вдаватиму, що повірила.

А зачинивши за тобою двері,

Я шепотітиму:

«Спитай у Гери, хто вбив Оріона...»

P.S. *Бетельгейзе – друга за яскравістю зоря в сузір'ї Оріона, десята – у списку найяскравіших зір на нічному небі. Разом із Сіріусом та Проціоном утворює астеризм Зимовий Трикутник в екваторіальній частині неба та є центром астеризму Зимове Коло.

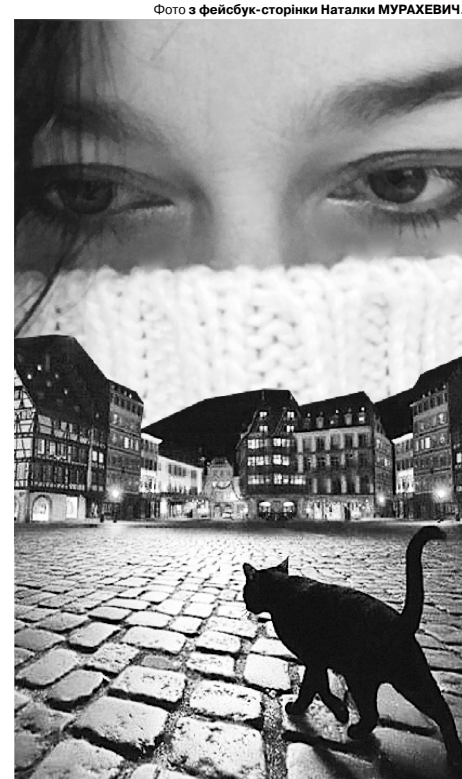
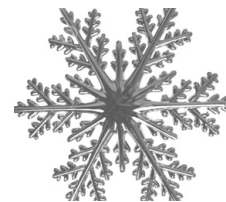

Фото з фейсбук-сторінки Наталки МУРАХЕВИЧ.

«А мені вже пронизливо холодно
Від того, що скоро підеш...»

● ЦЕ ЦІКАВО

Цьомчики у 200 разів сильніші за морфій!

Учені наголошують: поцілунки мають і лікувальні властивості

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

Так, наприклад, вони можуть замінити вакцинацію, адже в слині міститься безліч бактерій, 80% яких є у всіх, а 20% – індивідуальні, якими ми

обмінюємося з партнером. Під час поцілунку відбувається вироблення антитіл. Крім того, слина багата на фосфор і кальцій, тому значно знижується ризик виникнення карієсу.

А ще пристрасний поцілунок ефективний як заспокійливе від мігрені чи зубного болю. Що там говорити, поцілунки в 200 разів сильніші за морфій (так що

“
Пристрасний поцілунок ефективний як заспокійливе від мігрені чи зубного болю.

Фото з сайту pngtree.com.

«Цілуй, цілуй, цілуй її...» – здоровим будеш!

жіночі відмазки про головний біль перед сном повинні звучати як заклик до дії).

Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний має свою головнокомандувачку

Фото із сайту ukr.net.

● ШЕРШЕ ЛЯ ФАМ!

Про особисте життя генерала журналістам поки що так і не вдалося розпитати. Але з окремих джерел відомо, хто ж вона, його дружина — Олена Залужна. А про стосунки в їхній сім'ї промовисто свідчать світлини, які час від часу розміщує чоловік: на них він завжди ніжно обіймає свою кохану

Марина ЛУГОВА

НАШ ПЕРШИЙ КРАШ І НАДІЯ УКРАЇНЦІВ

Слово «краш», про яке ми дізналися недавно, — англійське сленгове crush, тобто людина, яка тобі дуже подобається, об'єкт твого вподобання. За час повномасштабної війни наш жіночий краш — це всі чоловіки України, які мужньо працюють на Перемогу України у війську, у владі, в бізнесі, у мистецтві, в дипломатії — всюди. І серед них, ясна річ, той, хто робить усе, аби українські Збройні сили не просто боронили рідну землю, а й ішли в контрнаступ і проганяли рашистів з України. Точніше, робить це офіційно з липня минулого року, коли був призначений Головнокомандувачем ЗСУ, а неофіційно — вже друге десятиліття, відколи став військовим. Він — це Валерій Залужний. Наш перший краш!

Харизматичний, потужний, зі сталевим характером. Попри суворий досвід і високі посади, він залишається привітним, відкритим, добродушним, а вдома — м'яким, лагідним. Це, як зазначають автори окремих публікацій, відчувається на всіх його фото поза роботою.

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ ЩАСЛИВОГО ШЛЮБУ

Не став винятком і знімок, яким Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний поділився в день

Так усміхатися можуть лише щасливі люди, які живуть у любові.

народження своєї дружини — цього року 24 липня коханій генерала виповнилося 49 літ. З цієї нагоди чоловік ніжно привітав обраницю у мережі. Залужний поділився спільним романтичним фото, де пара ніжно усміхається, та звернувся до Олени.

Піші прогулянки — давня пристрасть генерала. А головна його компаньйонка у таких подорожах — дружина Олена.

«З днем народження, кохана. Люблю тебе», — привітав він іменинницю — свою головнокомандувачку. На обличчі Олени невідомо усмішка. Так буває лише коли жінка дійсно щаслива, живе у коханні й турботі.

Хто вона — дружина головного краша українців? Олена Залужна — фінансист, працює в Укргазбанку. У шлюбні роки пара вже понад двадцять років, вони є найближчими людьми одне для одного. Інформація з декларацій подружжя показує, що живуть вони без розкошів. Мають лише один невеличкий будинок на 70 квадратів і земельні ділянки на Одещині, дві автівки на двох — Chery Tiggo і Nissan Patrol,

зовсім не нові. Своім головним здобутком вважають двох доньок. Старша пішла батьковим шляхом (служить у Київському гарнізоні), а молодша мріє бути лікарем — поки що вчиться у медичному виші Одеси.

Звичайно, повномасштабне вторгнення росії в Україну, війна, яку, за словами Залужного, «ми не маємо права перекласти на наших дітей», змінила життя Головнокомандувача Збройних сил України. Але, зазирнувши в минуле, можна дізнатися про його уподобання, зокрема коли йдеться про відпочинок. Відомо, що піші прогулянки — давня пристрасть генерала. Він прихильник внутрішнього туризму — любить мандрувати Україною. А коли прибуває у нове місце, одягає спортивний костюм і вивчає нові куточки пішки.

Валерій Залужний зізнавався в одному з інтерв'ю, що з віком дедалі більше почав любити рідний Новоград-Волинський (віднедавна — знову Звягель. — Ред.), з якого в юні роки поїхав. Зараз відвідує батьківщину з великою радістю. Також любить Чернігів, де народилася його мама, Володимир-Волинський — своє перше місце служби і перше місто, яке «вивчив ногами» — пішки гуляючи кожною вулицею. А головна його компаньйонка у таких подорожах — дружина Олена.

Джерело:

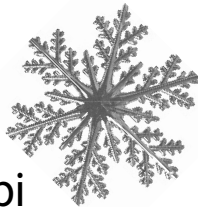
ukrainki.com.ua, gordonua.com

«Зараз він пригортається до мене, якщо захворіє».

«Тій, яка покохає мого сина»

● ТЕПЛА ІСТОРІЯ Зворушливий лист від матері

Я не знаю, коли саме я віддам Тобі цього листа. Можливо, через кілька десятиліть, коли ви з моїм сином одружитесь. Або, може, це станеться у випадковий день, коли я відчую, що так буде правильно. В будь-якому випадку сподіваюся, що буду живою і здоровою, щоб віддати Тобі цей лист особисто.

мо до цього підготуватися. Вже незабаром його ноги будуть звисати з краю цього ліжка і, перш ніж я це зрозумію, він спатиме в іншому ліжку і в іншому домі, далеко від мене.

І десь на цьому шляху він віднайде Тебе. І все зміниться.

Зараз він обирає мене. Він просить мене погратися з ним машинками та почи-

сповнені блиску для Тебе.

Він вивчить Твої руки, запам'ятає кожну рису Твого обличчя та сфотографує Тебе у своєму кабінеті (або у своєму «надзвичайному підйомно-вантажно-екскаваторному тунелі», про який він мріє зараз).

Поки що його героїня – це я. Він просить мене допомогти. Він просить мене зупинити дощ. Він пригортається до мене, якщо захворіє.

Але колись його героїнею станеш Ти. Ставлячи запитання, на яке кожна з нас дасть свою відповідь, він прислухається до Тебе. Ти допоможеш йому відкрити світ, Ти станеш людиною, яка покращить його стан, коли він буде сумним або хворим.

Зараз я навчаю його, як бути добрим. Ми з його батьком розповідаємо йому, як поважати та слухати людей, як допомагати і як просити про допомогу, коли це потрібно йому самому. І одного чудового дня, я сподіваюся, він віддячить нам цією повагою і добротою.

Сьогодні я ще можу планувати вечірки на його день народження та готувати для нього магічні свята.

Але колись вже Ти нагадаєш йому зателефонувати мені з нагоди мого дня народження.

Просто зараз він вдома, зі мною.

Але колись він відчує, що його дім – там, де Ти.

І рік у тому, що все це нормально. Насправді це чудово!

Я маю за честь бути мамою цього маленького хлопчика, допомогти йому вирости та стати людиною, в яку Ти колись закохаєшся. І для мене буде великою честью познайомитися з Тобою.

Я сподіваюся, що світ для нього стане кращим в ту мить, коли він зустрине Тебе. Обіцяю намагатися знайти баланс між моєю присутністю у вашому житті та вашим прагненням цього. Я не буду переступати межу.

Обіцяю не давати вам порад, якщо ви не попросите про них.

І я обіцяю Тобі – людині, яка полюбить мого сина – полюбити Тебе теж! Тому що жінка, яка покохає мого сина, зрозуміє, що за його променистими очима стою я. Вона відчуватиме, що його чудовий сміх – такий же, як і мій. Як я можу не любити Ту, яка усвідомлює все це і кохає мою дитину?

Тому просто зараз, поки він ще маленький, а до зустрічі з Тобою залишається ще багато часу, я буду плекати кожну його мить і кожний поцілунок.

І колись, коли Ти покохаєш його, а він покохає Тебе, я буду так пишатися! Пишатися людиною, якою він став, пишатися Тією, з ким він вирішив провести своє життя, і дуже-дуже пишатися тим, що я маю за честь бути його матір'ю...

З любов'ю в серці МАМА.

Джерело: tutkatamka.com.ua.

Я обіцяю Тобі – людині, яка полюбить мого сина – полюбити Тебе теж! Тому що жінка, яка покохає мого сина, зрозуміє, що за його променистими очима стою я. Вона відчуватиме, що його чудовий сміх – такий же, як і мій. Як я можу не любити Ту, яка усвідомлює все це і кохає мою дитину?

Зараз, пишучи ці рядки, я почуваюся трохи дивно. Мій син, мій маленький хлопчик, солодко спить у своєму ліжечку, яке ще занадто велике для нього. Він загубився у морі ковдр і подушок, якими я з любов'ю огорнула його перед тим, як поцілувати й сісти писати цього листа.

Я чула багато історій, що малюки виростають набагато швидше, ніж ми встигає-

тати йому казочку. Приготовані мною обіди подобаються йому більше, ніж шкільні. І він хоче, щоб я була останньою, хто поцілує його на ніч.

Але колись він обере Тебе. Він захоче провести з Тобою вихідні, відчути смак пригод разом із Тобою, готувати їжу Тобі.

Зараз його очі горять радістю, коли він бачить мене, але колись ці очі будуть

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Місячник

«Так ніхто не кохав історії для душі»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 22 липня 2020 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: takvolyn@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Телефонуйте: 066 82 47 160,
096 77 31 037.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA83305299000026007000803281
АТ КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 20 сторінок формату А-4
Передплатні індекси: 86771, 60305, 60392, 86772 – для Волині,
60779 – для інших областей
Реєстраційні номери:
серія ЛВ №571-304Р, серія КВ №23543-13383Р
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім»,
м. Тернопіль. Тел: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua.
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення №2183

Ольга Войтенко до і після побиття. Колишній коханий поламав їй руки, ребра, щелепу, вибив зуби і ледь не вбив.

Фоторає факту

«Лікар», як називав себе в соцмережах підозрюваний, дуже любив увагу і був вельми задоволений собою.

«Навіть перебуваючи в сізо, погрожував своїм жертвам»

● **КРИМІНАЛЬНЕ ЧТИВО** У Києві вийшов на волю садист, якого звинувачують у вбивстві та звірячому побитті жінок

“

Дізнавшись, що вона розмовляла зі своїм колишнім хлопцем, виставив її на вулицю без одягу та заявив, що віддасть речі лише після того, як вона «відшкодує йому збитки» – 15 тисяч гривень.

Катерина КОПАНЄВА,
fakty.ua

Вся країна дізналася про цю людину восени 2020 року, коли він жорстко побив свою дівчину Ольгу Войтенко, поламавши їй руки, ребра та щелепу. Затримання садиста дозволило іншим жертвам розповісти про те, що довелося пережити їм: побиття, постійні погрози, переслідування, підпали машин і квартир. Ба більше, з'ясувалося, що ця людина фігурує у двох історіях, де жінки, що з ним зустрічалися, за загадкових обставин загинули. Навесні 2021-го йому висунули підозру в умисному вбивстві однієї з них. У поліції повідомили, що доказів причетності аб'юзера до загибелі молодої жінки більш ніж достатньо. Те, що садиста, який є обвинуваченим відразу в кількох кримінальних провадженнях, раптово випустили з-під варті, стало шоком для його численних жертв.

СВОЇХ ЖЕРТВ ВИКИДАВ ІЗ ВІКНА

Людмила Манкевич – мати 30-літньої Вікторії Манкевич, яка загинула за загадкових обставин у квітні 2016 року. 13 квітня тіло дівчини знайшли під вікнами ба-

гатоповерхівки на Відрадному проспекті у Києві. З людиною, яка зараз звинувачується у її вбивстві, Віка почала зустрічатися наприкінці 2015-го. Вікторія була розумною та самодостатньою дівчиною. Вищу освіту здобула у Сорбонні, працювала у престижній міжнародній компанії.

– Але, крім гарного заробітку та успішної кар'єри, їй, як і всім жінкам, хотілося кохання. І вона закохалася у цю людину, – розповіла Людмила Манкевич. – Згодом він почав поводитися неадекватно, про що Віка розповідала подрузі. Влаштував сцени ревнощів. Якось, дізнавшись, що вона розмовляла зі своїм колишнім хлопцем, виставив її на вулицю без одягу та заявив, що віддасть речі лише після того, як вона «відшкодує йому збитки» – 15 тисяч гривень. Дочка тоді дзвонила мені й казала, що їй терміново потрібні гроші, але не сказала, на що.

Якось після чергової сварки він серед ночі вивіз Віку на заправку та залишив там без грошей та документів. Щоправда, згодом повернувся за нею. Віка дізналася, що він вживав наркотики... Вона хотіла піти від нього, але боялася. Після того, як він одного разу вдарив її в машині, Віка пригрозила, що напише заяву до поліції.

Він відразу заявив, що в такому разі скаже, що вона його пограбувала. А якщо Віка надумає від нього піти, спалить квартиру, де мешкає її батько. За кілька днів до загибелі Віка сказала подрузі, що 18 квітня він має виїхати до Праги. Донька хотіла дочекатися його від'їзду і по-тихому від нього піти. Але не встигла.

Віка перестала виходити на зв'язок, тому її близькі звернулись у поліцію. Тіло дівчини виявили в одному з моргів. Її знайшли без документів і відвезли в морг як невідому особу... Пізніше сусід садиста розповів, що пізно увечері 12 квітня чув у квартирі чоловіка жіночий крик.

Практично аналогічна історія у 2012 році сталася ще з однією дівчиною, Ольгою Бородіною. Вона також зустрічалася з цим чоловіком. Ольга працювала фінансистом у великій київській компанії. Повернувшись із закордонного відрядження, зустрілася з коханим. А наступного дня дівчину знайшли мертвою під вікна-

казали, що у воєнний час під домашній арешт не відпускають. Але ж цього відпустили. Почувши це, він аж застрибав на радощах, – каже Ася Зброцька.

За словами потерпілих, це сталося якраз напередодні допиту одного з ключових свідків. Тепер і потерпілі, і свідки знову мають усі підстави боятися за своє життя.

Історії всіх потерпілих не залишають сумнівів у тому, що ця людина мститиметься. І тепер він на волі.

– В умовах блекауту та відсутності зв'язку електронний браслет нічим не допоможе, садист може просто втекти, – каже Людмила Манкевич. – Історії всіх потерпілих не залишають сумнівів у тому, що ця людина мститиметься. І тепер він на волі.

Чим керувалася суддя Солом'янського райсуду Катерина Засторожнікова, ухвалюючи таке рішення, не розуміє й адвокат Ольги Войтенко та Людмили Манкевич Сергій Старенький. Що буде далі та як швидко у ЗМІ з'явиться повідомлення про втечу садиста чи напад на одну з його жертв, – очевидно, тепер питання часу.

Останнім, з ким Вікторію Манкевич бачили живою, був чоловік, з яким вона зустрічалася.

Однією із жертв затриманого стала киянка Ася Зброцька.

ми її помешкання. Слідство тоді визнало подію суїцидом. Потім були й інші інциденти, де постраждали дивом залишалися живі. Одна з жертв садиста, киянка Ася Зброцька, розповіла «ФАКТАМ», що почала зустрічатися з цією людиною через пів року після загибелі Ольги Бородіної, про що вона, звісно, навіть не здогадувалася. Спочатку цей чоловік був романтиком – дарував квіти, читав вірші. Він

працював фітнес-тренером та називав себе лікарем. Перші дивацтва у його поведінці почалися за кілька місяців. А коли Ася захотіла з ним розлучитися, він вивіз її на пустир, жорстоко побив, а потім спалив її машину.

ЕЛЕКТРОННИЙ БРАСЛЕТ НЕ ВРЯТУЄ ВІД НОВИХ РОЗПРАВ?

Навіть восени 2020-го, коли садиста затримали, він

продовжував передавати погрози потерпілим. Чому з огляду на ці обставини суд раптово відпустив садиста під домашній арешт, невідомо.

– Його поведінка на останньому засіданні була дуже нахабною, і поводився він так стосовно всіх, навіть прокурора та судді. Те, що його відпустили з-під варти, стало несподіванкою і для конвою, і для поліцейських, які вели досудове розслідування. Усі

ГАЗЕТА З ВІРУСОМ ЛЮБОВІ — ПРОЧИТАЄШ І ЗАКОХАЄШСЯ!!!

Передплатні індекси місячника «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»: 86771, 60305, 86772 (для читачів Волинської області) 60799 (для читачів інших областей).

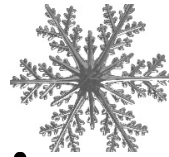
ПЕРЕДПЛАТА — 7 ГРИВЕНЬ НА МІСЯЦЬ!

Фото із сайту tutkatamka.com.ua.

Ми всі – і чоловіки, і жінки – дуже потребуємо любові.

Ніколи не бійтеся сказати три чарівні слова: «Я люблю тебе»

● ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН 9 законів щасливих стосунків

Соня ПОЦІЛУЙЧИК

Кожна людина хоче бути щасливою. Але взаємини – річ складна. То що ж робити?

1. ЗАКОН ПОДІБНОСТІ

Ми завжди приваблюємо саме таких людей у своє життя, якими є самі. Якщо вас не влаштовує ваше оточення, зазирніть у свою душу. Якщо ж ви вважаєте, що вам щастить на людей, то це лише тому, що ви самі такими є. Тому, якщо ви хочете залучити у своє життя гідну людину – станьте такою людиною.

2. ЗАКОН ПРИЧИНИ І НАСЛІДКУ

Що віддаємо, те й отримуємо. Поводьтеся з партнером так, як ви хотіли б, аби він поведився з вами.

3. ЗАКОН ЛЮБОВІ

Ми всі – і чоловіки, і жінки – дуже потребуємо любові. Любов означає прийняття, щирість, ніжність, турботу, готовність віддавати і нести відповідальність, надійність, безкорисливість, щедрість. І чим більше ми використовуємо ці якості, тим більше отримуємо взамін.

4. ЗАКОН СИЛИ СЛОВА

Ви знаєте, яку силу мають слова. Словом можна зцілити, можна і вбити. Стежте за тим, що говорите. Ярлики, образи, докори завдають душевних ран, які важко залікувати. Вони не мають зворотної дії. Тому що в душі кожної людини живе дитина, яка відчуває страх бути відкинутою. Бійтеся недооцінити свою здатність заподіяти їй біль. Використовуйте силу слова тільки для тепла, компліментів, схвалення, підтримки.

5. ЗАКОН ДОВІРИ

Довіра життєво важлива для істинно любовних стосунків.

Без неї одну людину мучать підозри, тривоги і побоювання, а друга відчуває себе в емоційній пастці, їй здається, що їй не дають вільно дихати. Ревнощі – це страх самотності, низька самооцінка й нелюбов до себе. Довіра – це невід'ємний елемент справжньої любові.

6. ЗАКОН ЩИРОСТІ

Любов схожа на рослину, яка або росте і цвіте, або в'яне і вмирає. Все залежить від того, що ми з нею робимо. Щире спілкування схоже на воду, без неї

рослина не може вижити. Говоріть одне одному про свої бажання, потреби, своє ставлення і почуття. Давайте знати своєму партнерові, що ви його любите і цінуєте. Ніколи не бійтеся сказати три чарівні слова: «Я люблю тебе». Щира похвала, як сонце для рослини, вдихне нове життя у ваші стосунки. Тому що в кожному з нас живе дитина, якій життєво необхідне схвалення і прийняття.

7. ЗАКОН ДАРУВАННЯ

Кохати – означає дарувати частину себе, без оплати і умов. Якщо ви хочете отримати кохання, вам потрібно тільки дарувати його. І чим більше ви даруєте, тим більше отримуєте. Любов схожа на бумеранг, який завжди повертається назад. Можливо, не завжди від тієї людини, якій ви її дали, але вона все одно до вас повернеться. І повернеться сторицею. При цьому важливо пам'ятати, що запас любові у нас необмежений. Ми не втрачаємо її, коли даруємо. І єдиний спосіб втратити любов всередині нас – це не віддавати її іншим. Справжня любов не терпить бартеру.

8. ЗАКОН ДОТИКІВ

Дотик – це один із наймогутніших проявів кохання, що руйнує бар'єри і зміцнює взаємини. Доторкнутися до людини – означає доторкнутися до її душі. Можливо тому, коли ми ображені на когось, говоримо: «Не чіпай мене!» Коли ми дбайливо торкаємося до когось, змінюється і наша, і його фізіологія – зменшується рівень гормонів стресу, заспокоюється нервова система, поліпшується стан імунної системи, емоційний стан. Існує думка, якщо ми за день не обіймаємо 7–8 людей, ми приречені на хвороби. Дотик, як ніщо інше, красномовно свідчить нам про прояв любові.

“ Доторкнутися до людини – означає доторкнутися до її душі. Можливо тому, коли ми ображені на когось, говоримо: «Не чіпай мене!»

9. ЗАКОН СВОБОДИ

Якщо ми любимо когось, потрібно дати йому свободу – вільно приймати власні рішення, жити так, як він хоче, а не так, як хочемо ми. Кожному з нас потрібен наш особистий простір. Людям потрібно бути вільними у взаєминах, тому що інакше вони відчувають себе в пастці. Якщо дійсно любиш когось, слід поважати його бажання і потреби. Не завжди легко відпустити на волю того, кого любиш, але іншого шляху немає. Життєва мудрість каже нам: чим більше свободи ми даємо іншому, тим ближче він до нас.

Джерело: fit4brain.com.

Певно, не треба бути провидцем, аби передбачити, яке бажання загадають практично всі українці у новорічну ніч, – звісно, ПЕРЕМОГА! Дай Бог, щоб воно збулося!

Грудень – сезон рецептів вишуканих святкових салатів

● **СМАЧНОГО!** Але на Новий рік все одно всі роблять олів'є та шубу... Ну майже всі...

Якщо й ваше святкове меню не обходиться без цих традиційних наїдків, спробуйте приготувати хоча б якийсь новий варіант чи вигадати інакшу подачу, адже Новий рік – час змін! І нехай 2023-й справді принесе нам кардинальні зміни на краще!

Олів'є

...3 ЯБЛУКАМИ
Інгредієнти: 200 г вареної курятини, 6 картоплин, 3 морквини, 2 цибулини, 2 мариновані огірки, 1 солодке яблуко, 3 яйця, 1 скл. зеленого горошку, 200 мл майонезу, сіль, чорний перець, зелень.

Приготування. М'ясо, варені моркву, картоплю, яйця, мариновані огірки, очищені від шкірки яблука дрібно нарізати, додати консервованний горошок, сіль, перець за смаком, заправити майонезом. Перемішати й викласти гіркою в салатницю, прикрасити гілочками кропу й петрушки.

...ПО-СХІДНОМУ
Інгредієнти: 300 г білого курячого м'яса, 4 картоплини,

100 г зеленого горошку, 200 г маринованого винограду, 5 варених яєць, зелень петрушки, майонез, сіль.

Приготування. М'ясо зварити в підсоленій воді й пократити соломкою. Дрібно нарізати кубиками картоплю і яйця. Продукти змішати, додати посічену петрушку, горошок і виноград. Посолити й заправити майонезом до смаку.

...ПО-ВЕГЕТАРІАНСЬКИ
Інгредієнти: 1 авокадо, 2 свіжі огірки, 200 г креветок

(варених або консервованих), 4 яйця, 1 апельсин, 1 морквина, 200 г консервованого горошку, майонез.

Приготування. Яйця і моркву відварити. Пократити огірки, авокадо, моркву і яйця кубиками. Дрібно нарізати креветки. Додати горошок, посолити і заправити майонезом. Зверху прикрасити салат очищеною м'якоттю апельсина.

...«ЯК У ДИТИНСТВІ»
Інгредієнти: 3 картоплини, 3 морквини, 4–5 яєць,

450 г зеленого горошку, 5–6 солоних огірків, 350 г курки або вареної ковбаси, пучок зеленої цибулі, пучок кропу, 250 г майонезу, чорний мелений перець, сіль.

Приготування. Вимиті неочищені картоплю й моркву відварити у підсоленій воді до готовності. Яйця варити окремо. Всі овочі і яйця почистити та нарізати кубиками по 5 мм, м'ясо чи ковбасу – так само. Змішати всі інгредієнти, додати дрібно посічену зелену цибулю, кріп. Притрусити чорним перцем, заправити майонезом і поставити в холодильник. Солоні огірки пократити кубиками такої самої величини (якщо насіння в них велике – видалити його). Скласти огірки в окремий контейнер. Також в окрему ємність покласти зелений горошок. Перед подачею на стіл додати в салат солоні огірки та зелений горошок. Ще раз перемішати, за необхідності додавши сіль та чорний перець.

...3 РИБОЮ

Інгредієнти: 5 картоплин, 300 г малосольної червоної риби, 2 середні свіжі огірки, 200 г замороженого зеленого горошку, 30 г вершкового масла, 120 г майонезу.

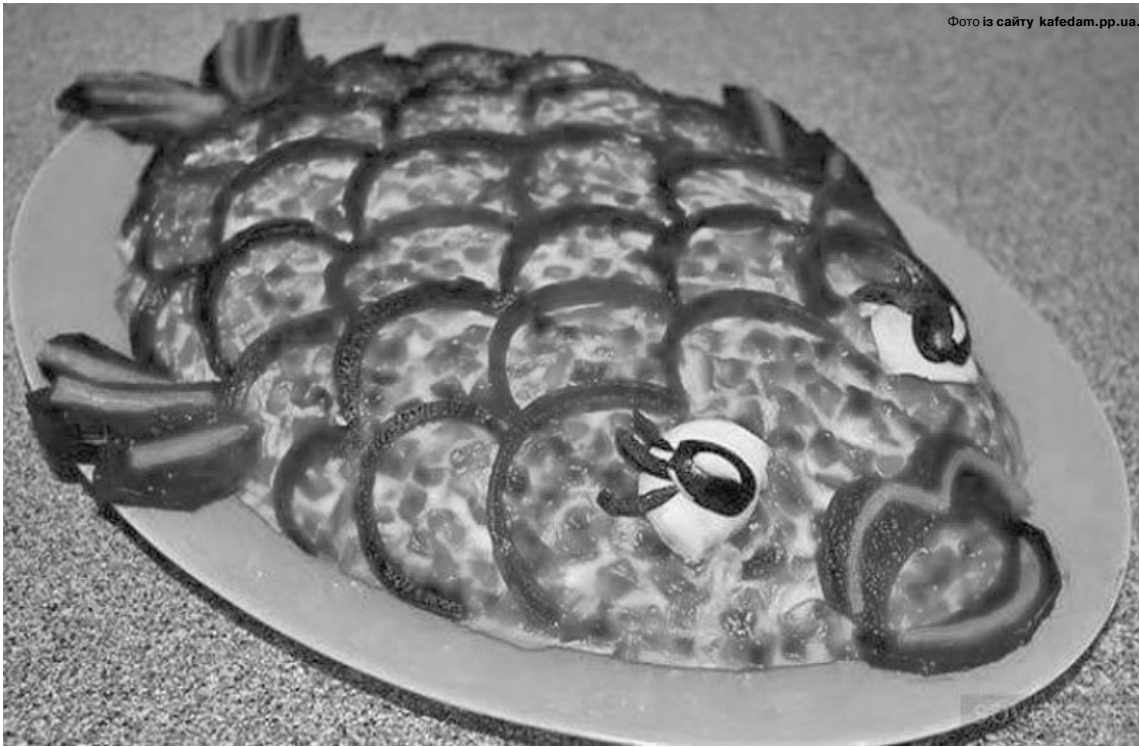
Приготування. Наріжте варену картоплю, рибу та огірки кубиками. Масло розтопіть на сковороді і обсмажте горошок до готовності, потім остудіть. Змішайте всі інгредієнти та заправте майонезом. Солити салат не потрібно, тому що в ньому вже є солена риба.

Продовження на с. 14

Навіть салат, що для багатьох перейшов уже в розряд буденних, легко можна подати по-святковому.

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

Оселедець під шубою у вигляді такої оригінальної рибки стане справжньою окрасою новорічного столу.

Оселедець під шубою

...КЛАСИЧНИЙ

Інгредієнти: 1 оселедець, 3–4 картоплини, 3 середні буряки, 2 морквини, 1 цибулина, 1 ст. л. оцту, 3 ст. л. води, 500 г майонезу, сіль за смаком.

Приготування. Оселедець почистити, відрізати голову, зняти шкірку і вибрати кістки. Філе покряяти кубиками і викласти на дно салатника. Цибулю дрібно порізати, всипати в маринад із води й оцту і потримати хвилин 15–20. Картоплю, моркву і буряк відварити, охолодити й почистити. Викласти цибулю поверх оселедця. Далі натерти картоплю так, щоб вона повністю покрила цибулю, посолити, щедро змастити майонезом. Наступний пласт – потерта морква, її також посолити і помазати майонезом. Останнім натерти буряк, зверху полити майонезом і рівномірно розподілити його по всій поверхні. Готовий салат прикрасити на свій смак і поставити в холодильник на 5–6 годин.

...РУЛЕТОМ

Інгредієнти: 2 середні буряки, 5 середніх картоплин, 2 варені морквини, 4 варені яйця, 1 оселедець, 1 цибулина, 100–150 г майонезу, оцет, сіль, цукор.

Приготування. Цибулю почистити й порізати тонкими напівкільцями. Додати трохи оцту, цукру та солі. Залишити маринуватись, доки готуються

інші інгредієнти. Буряк, моркву, картоплю та яйця зварити, охолодити, натерти на дрібній тертці в окремі ємкості. Якщо з буряка виділився сік, то злити його. В кожен ємкість додати 1–3 ложки майонезу, посолити, перемішати. На робочу поверхню в декілька шарів вистелити харчову плівку. Розподілити на ній буряк пластом завтовшки приблизно 1 см у формі прямокутника, на нього – шар картоплі. Якщо ложкою складно розрівняти картоплю, то притисніть руками. Наступний шар – морква, потім – яйця. Ближче до краю прямокутника викласти шматочки оселедця та мариновану цибулю. За допомогою плівки згорнути рулет і поставити в холодильник. Перед подачею зняти плівку й порізати на порційні шматочки.

...БЕЗ БУРЯКА

Інгредієнти: 1 слабосолений оселедець, 1 середня цибулина, 50 г зеленої цибулі, 4 курячі яйця, 120 г сиру жирністю 50%, 3–4 середні картоплини, 200 г майонезу, сіль, чорний перець за смаком.

Приготування. Оселедець розробити на філе, вибрати кісточки, нарізати тонкою соломкою. Картоплю почистити, зварити у підсоленій воді до готовності (але щоб не розварилася), покряяти невеликими кубиками. Варені яйця розділити на білки та жовтки, білки на-

терти на крупній тертці, жовтки – на дрібній. Сир (краще вибрати жирний, так буде смачніше) також потерти. Посікти зелену цибулю, ріпчасту порізати дуже дрібно. У класичну тарілку для оселедця викласти приблизно третину ріпчастої цибулі, трохи змастити її майонезом. Зверху рівномірно розподілити філе оселедця, висипати решту цибулі, посолити і поперчити до смаку, змастити майонезом. Далі викласти нарізану або натерту на крупній овочевій тертці картоплю, яєчний білок, рясно змастити майонезом, щоб шар яєчних жовтків, що йде слідом, не розсипався. Жовтки

розрівняти, посипати тертим сиром і поставити закуску в холодильник (на 2–3 години, можна довше). Перед подачею на стіл покрити салат шаром майонезу, посипати зеленою цибулею і трохи притиснути її. Не забудьте вставити у край салату хвостик оселедця, щоб гості розуміли, що ховається під «шубою».

...ПО-НОВОМУ

Інгредієнти: 1 оселедець, 2–3 плавлені сирки, 150 г соленої сьомги, 5 варених яєць, 1 цибулина, 1 варений буряк, 2 варені морквини, 20 г желатину, 0,5 скл. води, майонез або сметана, зелень.

Приготування. Желатин замочити у холодній кип'яченій воді, залиште на 30 хвилин для набування. Невеликими кубиками наріжте рибу і цибулю. Моркву, буряк, яйця, сирки натріть на крупній тертці. Желатин нагрійте, але не кип'ятіть (можна поставити в мікрохвильовку на 2 хвилини), змішайте з майонезом або сметаною. Далі в силіконову форму викладайте пластами червону рибу, цибулю, яйця, сирки, моркву, буряк, рясно промазуючи кожен шар сметанною масою. Натерті буряк і моркву бажано спочатку вимішати з желатиною сумішшю, а тоді викладати у форму. Пласти необхідно притискати, ущільнювати. Салат поставте в холодильник до повного застигання. Перед подачею на стіл акуратно дістаньте з форми, переверніть на сервірувальну тарілку або блюдо і прикрасьте зеленню.

Секрети ідеального салату

Оселедець під шубою не соромно поставити на святковий стіл, якщо він смачний, ніжний, аж тане в роті. Як досягти такого результату?

1. Майонезу має бути достатня кількість, аби салат не здавався сухим.
2. Овочі слід зварити заздалегідь і нарізати повністю охолодженими. Теплі можуть зіпсувати салат.
3. Нарізка всіх інгредієнтів має бути акуратною. Для моркви і буряка можна використовувати дрібну або крупну тертку, для картоплі – тільки велику. Цибулю необхідно різати якомога дрібніше. Оселедець також слід покряяти невеликими шматочками і обов'язково ретельно вибрати всі кістки.
4. Класична послідовність шарів така: оселедець, цибуля (або/і яблуко), картопля, морква, буряк. Всі пласти потрібно промащувати майонезом. При бажанні можна порушити черговість шарів, наприклад покласти вниз натерту картоплю, затим оселедець, цибулю, моркву і буряк.
5. Перед подачею страва має настоятися як мінімум 3 години – завдяки цьому салат просочиться, набуде ніжного і м'якого смаку.

Якщо традиційне меню вам не до вподоби

«ГРИБНА ГАЛЯВИНА»

Інгредієнти: 1 банка (400 мл) маринованих опеньків, 300 г відвареного курячого філе, 2 свіжі огірки, 3 яйця, 200 г сиру, пучок зелені, майонез, 3 картоплини «в мундирах», сіль, перець – до смаку.

Приготування. Салат викладають пластами, промашуючи кожен із них майонезом. На дно пласкої тарілки розподілити потерту на крупній тертці картоплю, потім – нарізане невеличкими кубиками м'ясо, далі – дрібно посічені яйця, свіжий огірок. Останній шар – сир. Верх і боки салату обмазати майонезом, щедро посипати посиченою зеленню, а на неї викласти «шапку» з опеньків.

«ЧЕРВОНЕ МОРЕ»

Інгредієнти: 200 г крабових паличок, 2–3 помідори, 1–2 зубчики часнику, 120–150 г твердого сиру, майонез.

Приготування. Крабові палички та помідори нарізати кубиками. Сир потерти на крупній тертці, часник розтерти із сіллю. Вимішати всі інгредієнти, заправити майонезом. При подачі можна прикрасити листочками петрушки.

«СИТО-П'ЯНО»

Інгредієнти: 400 г капусти (підійде і біла, і червона), 400 г печінки, 100 г свіжої журавлини, 1 солодке яблуко, 2–3 ст. л. білого вина, олія, зелень, перець і сіль – за смаком.

Приготування. Капусту дрібно нашаткувати. З яблука зчистити шкірку, натерти його на крупній тертці, полити вином. Печінку покряяти тонкими смужками й обсмажити по кілька хвилин з кожного боку, посоливши і поперчивши. Змішати спеції, дві-три столові ложки олії, за бажанням можна додати кілька столових ложок винного оцту. Викласти капусту, яблуко і печінку в салатник, додати журавлину, полити заправкою, перемішати, прикрасити зеленню.

САЛАТНИЙ ТОРТ «ЧАРОДІЙКА»

Інгредієнти: 200 г крабових паличок, 1 банка консервованої кукурудзи, 350 г маринованих печериць, 1,5 скл. вареного рису, 5 яєць, 3 курячі стегенця, 1 банка ананасів (порізаних кубиками), сметана, майонез – до смаку.

Приготування. Курячі стегенця і яйця відварити й охолодити. М'ясо відділити від кісток і покряяти. Крабові палички і гриби дрібно нарізати довільними шматочками. Кожен інгредієнт змішати зі сметаною чи майонезом (або їх сумішшю) й укласти пластами в салатницю, прикрасити натертими на дрібній тертці яйцями і шматочками ананаса. Поставити в холодильник на кілька годин.

«ЛЕДІ»

Інгредієнти: 300 г курячого філе, 150 г огірків, пів банки консервованого горошку, 150 г сметани, пучок кропу, сіль до смаку.

Приготування. Куряче філе зварити з улюбленими спеціями до готовності, остудити, порізати середніми кубиками. Так само покряяти огірки, кріп дрібно посікти. Зсипати ці інгредієнти в салатник, додати горошок, сметану, посолити і вимішати.

«ВЕНЕЦІЯ»

Інгредієнти: 150 г варено-копченої ковбаси, 200 г твердого сиру, 200 г моркви по-корейськи, 1 банка консервованої кукурудзи, 2 середні огірки, майонез для заправки.

Приготування. Цей салат обов'язково припаде до вподоби всім, хто цінує яскраві смаки і любить гостреньке. У ньому вдало переплітаються солодкість кукурудзи, аромат копченого м'яса і вишукана нотка корейської моркви. Таку страву можна і на вечерю приготувати, і на святковий стіл подати. Огірки, сир і шинку нарізати соломкою, викласти в миску або салатник. Додати до них моркву й кукурудзу, попередньо зцідивши з неї рідину. Всі інгредієнти ретельно перемішати, заправити майонезом, за потреби досолити й поперчити. Якщо любляєте гострі-

ший смак, додайте в заправку розтертий зубок часнику.

«ЄГИПЕТСЬКА ПІРАМІДА»

Інгредієнти: 1 баночка печінки тріски (200 г), 2 варені картоплини, 3 солоні огірки, 2 кислуваті яблука, 2 яйця, 100 г твердого сиру, сіль, мелений чорний перець.

Приготування. Салат викладаємо пластами у такій послідовності: 1-й – печінка тріски (майонезом поливати не треба, вона і так соковита); 2-й – картопля (потерти на крупній тертці, трохи присолити і присипати перцем, зробити майонезну сітку); 3-й – солоні огірки (нарізати дрібними кубиками) з майонезною сіткою; 4-й – яблука (потерти на крупній тертці) з майонезною сіткою; 5-й – яйця, нарізані кубиками і политі майонезом; 6-й – потертий на дрібній тертці твердий сир. Сир можна взяти більше й обсипати ним усю «піраміду». Салату необхідно постояти, щоб просочитися.

До речі. Якщо хочете зробити страву менш калорійною, то промашуйте її лише між двома шарами – робіть майонезну сіточку на картоплі і на яйцях, інші продукти досить соковиті.

Вишукано можна оздобити будь-який салат.

Фото із сайту youtube.com.

● АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

:)) :)) :))

Сьогодні пішов заплатив комуналку, дивлюся – грошей ще й на шубу залишилося... Іду куплю бурячок і оселедець, хай жінка радіє.

:)) :)) :))

Не розумію, чому салат назвали французьким ім'ям Олів'є? Судячи з інгредієнтів – це максимум «Валера».

:)) :)) :))

Салат «У пошуках Немо» – як Оселедець під шубою, тільки без оселедця...

Вони з пів слова розуміли одне одного. Чому???

«Донька у нас...»

● **НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ** Максим любив мотоцикли.

Ганяв на них, мов вітер.

- Остепенися, бо так і до біди недалеко,
- втихомирювала хлопця сусідка

Ольга ЧОРНА

Ій неабияк набрид рев того злочасного транспорту. Особливо пізніми вечорами. А коли приїжджали такі ж навіжені Максимові друзі, то тітка Олександра місця собі не мала.

– Ти б краще дівчину собі знайшов і на побачення ходив, аніж деренчиш тим мотоциклетом на всю околицю, – не вгамовувалась літня жінка.

– Може, підкажете, де наречену шукати, – зіронізував хлопець.

– Чому б ні? В нашому селі нова медсестричка. З міста приїжджає. Така слічна. Приязна.

Максима новина зацікавила. А Олександра вкусилася за язик: навіщо дівчині той вітрогон?

Максимові припала до душі медсестра на ім'я Марина. Симпатична білявка з добрим серцем та щирою усмішкою.

– У мене хлопець є, – відповіла Марина на Максимову пропозицію зустрітись.

– «Вірність тобі збережу...» – процитував слова з пісні. – Але ми не прощаємось. Один/нуль – ще не програш.

У Марини був коханий. Тарас. Їздив на закордонні заробітки. Хотів придбати нову

квартиру, меблі, аби майбутній сім'ї жилося гарно й затишно.

А от Ліну, Тарасову сестру, Марина не влаштувала. Ліна вважала, що брат гідний заможнішої нареченої. Крім Марини, в сім'ї двоє молодших дітей. Тарас привозив їм подарунки. Ліну така щедрість дратувала. Вона не раз говорила про це братові. Але він не зважав. Знав: у сестри ще той характер. Їй ніхто не вгодить.

Ліна надіслала Марині фотографії Тараса й Лесі. І від імені брата написала: «Ми тепер зустрічаємось. Вибач. Прощай».

Якось Ліна зустріла колишню Маринину однокласницю Лесю. Марина з Лесею заодною партою сиділи. Про те, про се поговорили. Леся розповіла, що її батьки мають на ринку торгові точки. Сама ж працює в одному з офісних центрів. А Ліна поскаржилася, що Марина зовсім не пара братові. Що він

змушений її рідню годувати...

– Тарас днями у відпустку приїде. Краще би вже вдома залишався. Він і тут гарну роботу міг мати. Це Марина його на заробітки їхати під'юдила. До речі, Лесю, давай якось на каві зустрінемось.

– Я не проти.

...Ліна прийшла до кав'ярні разом із братом.

– Лесю, пам'ятаєш Тараса? Ми всі в одній школі вчилися.

– Старшокласники на нас уваги не звертали.

Ліна з Лесею робили селфі.

– Тарасе, Лесю, тепер сфоткаю вас. Братуку, усміхнися. Лесю, ти також. О! Чудово! Ще раз.

Ліна надіслала Марині фотографії Тараса й Лесі. І від імені брата написала: «Ми тепер зустрічаємось. Вибач. Прощай».

Тарас телефонував Марині, але вона не відповідала. Прийшов до неї додому, та мати сказала, що доньки немає. І додала:

– Маринка все зрозуміла. Не турбуй нас більше.

– Зрозуміла що?

Жінка зачинила перед Тарасом двері.

Ображений хлопець не добув відпустки – поїхав за кордон раніше. А Марина вирішила відповісти взаємністю настирливому Максиму.

– Тепер я буду возити тебе додому з роботи, – сказав Максим.

– Ні-ні, те, що на двох колесах, мене страшить. Та й ганяєш ти, мов навіжений. Ліпше я автобусом їздитиму. Скільки тієї дороги? До п'ятнадцяти хвилин.

– Тітка Олександра постаралася? Наговорила бозна-чого?

– Застерегла.

...Осінь гойдалася на срібних ниточках бабиного літа. Дарувала лагідне тепло. Марина з Максимом вінчалися. Він був щасливий. А вона? Поруч мав бути інший. У Марини з Тарасом було стільки планів! Стільки

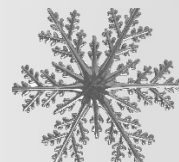
● БОЛИТЬ!

«Ще зі школи не люблю математику – царицю наук і воєн....»

Ольга ОЛЬХОВА, членкиня Національної спілки письменників України, літоб'єднання «Радосинь», доцентка Київського національного університету імені Тараса Шевченка

математика – цариця наук і воєн
500 кілометрів фронту пів тисячі (прописом) крилатих ракет
27 за добу
2 стіни з 4-ох і вони, як паралельні, не перетинаються
«-» терпимість і кілька «колись родичів»
«++»
у коменти під збіркою
0 нових смс від тебе і ні більше, ні менше –
0 – там, де ти, а вчора писав, що маєш 2-ох 300-их і що мені думати? задача із зірочкою: маєш вижити тисячі доріг і нових місць для сотень тисяч цілі числа невцілілих не дається мені трьохзначне число, що за ним написано «діти» окуповано 1/5 землі рідної ненавиджу дроби вчила колись їх на прикладі шматків піци, а тепер шматують мою територію дроб...лять після важкого поранення 8 років упало на бік і стало знаком нескінченності болю і страху ще зі школи не люблю математику – царицю наук і воєн тільки зараз схватися під парту не вийде, але як же я чекаю останнього дзвоника цієї війни щоб знову займатися лише своєю гуманітаркою хоча навіть це слово математика війни вкрала собі...

– Трапилось...

Вона розповіла про свою втрату. Про фотографії, які колись отримала. Він усе пояснив.

– Я відтоді не бачив твоєї однокласниці. Підозрюю, це все моя сестра підлаштувала. Може, ми знову могли би?..

– Ні.

...І все ж вони декілька разів зустрілися. Невдовзі Марина зрозуміла: в неї буде дитина. Нічого не сказала Тарасові. Тим паче, він знову подався за кордон.

Марина народила доньку. Марічку.

...Двадцять третього лютого Марічці виповнилося п'ять років.

...Тараса війна застала вдома. На початку березня мав розписатися зі своєю обраницею, з якою познайомився за кордоном. Але особисте відклав на пізніше. Пішов на фронт.

Згодом працювати у військово-медуспиталі вирішила Марина.

– В тебе дитина маленька, – зі сльозами відмовляла доньку матір.

– Я ж не під кулі лізу.

– Все одно будеш далеко від дому. І там небезпечно.

– Я берегтииму себе, а ви бережіть Марічку. Я ради неї... ради вас... ради наших хлопців. Тату, скажіть мамі, що все буде гаразд. А небезпечно зараз всюди.

– Якби не хворе серце, я також був би там... Не хвилюйся за Марічку.

...Марина очікувала на свій поїзд. Вона не впізнала Тараса серед гурту чоловіків у військовій формі. Та й не бачила його довго.

Аж коли підійшов його поїзд, коли Тарас ступив на підніжку, коли обернувся, впізнала, помахала рукою й гукнула:

– Тарасе! У нас донька! Чуєш? Донька у нас...

мрій! Вони з пів слова розуміли одне одного. Чому??? Чому він проміняв її на колишню однокласницю?

Марина пішла в невістки. Свекри гарно ставилися до неї. Максим тепер менше гасав на мотоциклі. Почувалася щасливішою й тітка Олександра. Розповідала, що вже тиск не так скаче, бо не нервує, як раніше, через той мотоциклет.

... Під обід Марині зателефонувала мама. Сказала, що в батька серце прихопило. Він у лікарні.

Марина зателефонувала чоловікові:

– Мушу поїхати вечірнім автобусом в місто. Батько занедужав.

– Я відвезу тебе.

– Ні, Максиме.

– Знаю: те, що на двох колесах, тебе страшить.

– Я справді боюся. Особливо за нашого малюка.

– Обіцяю бути обачним.

– Ну, добре...

Тітка Олександра бачила, як Марина сіла на мотоцикл. Неспокійно стало.

– І воно тобі, дитино, треба? – мовила сама до себе. – Ще й вагітна...

До міста Марина з Максимом не доїхали. Водій легковика мчав на великій швидкості і його винесло на зустрічну смугу. Максим намагався уникнути зіткнення. Мотоцикл злетів з дороги.

Коли приїхала «швидка», Максим уже не дихав. Марина потовклася. Дитину не врятували.

Після шпиталю Марина розраховувалася з роботи і перебралася до батьківської оселі. Свекри поставилися до її рішення з розумінням. Їй запропонували місце в одному з міських медзакладів.

...З Тарасом випадково зустрілася у торговельному центрі.

– Чому ти в чорному одязі? – запитав. – Щось трапилось?

Молитва за сина, що йде до війська

Господи, Боже Предвічний, Царю всього світу!

Ти для підкорення нечестивих ворогів та для збереження справедливості дозволяєш державам уживати меча та утримувати військовий стан. Коли ж з Твоєї волі наше дитя відходить від нас на службу Вітчизні, молимо Тебе, Боже, дай, щоб він був вірний своєму званню, і не дозволяй, щоб погубив він свою душу. Додай йому сили й терпеливості в тій тяжкій службі. Передусім дай йому, Боже, сили проти ворогів душі його, щоб за Твоєю все-святою ласкою зберіг він святу віру й невинність душі. Ти Сам, Боже, знаєш, яка велика небезпека загрожує душі нашої дитини у військовому стані. Тому гаряче просимо Тебе: стережи його від тієї небезпеки, збережи його нам таким, який від нас відходить. Пресвята Діво, особлива Заступнице невинних душ! Віддаємо Тобі наше дитя під Твою могутню охорону. Ми знаємо й віримо сильно, що коли Ти піклуватимешся про нього, то, напевно не запламує своїєї душі тяжким гріхом. Простягни над ним Свій святий омофор і не випускай з-під нього, доки повернеться назад таким добрим, яким тепер від нас відходить. Амінь.

При виборі вихованця керуйтеся не тільки характеристиками породи, а й покликом серця.

Коти, які не гуляють самі по собі

• **ДОМАШНІ АЛЮБЛЕНЦІ** Ну або роблять це набагато рідше за інших своїх родичів. Адже, зізнайтеся, значно приємніше, коли пухнастик радісно зустрічає тебе біля дверей з роботи і третється об твої ноги: мовляв, сумував за тобою увесь день – на відміну від тих, котрі дозволяють себе любити на відстані. Отож вашій увазі – 5 порід кішок, які вирізняються більш ласкавим і товариським характером

МЕЙН-КУН

Для більшості людей мейн-куни — просто величезні кішки з пензликами на вухах. Попри вражаючий розмір, вони зовсім не є небезпечними. Навпаки, ця порода вважається однією з найбільш дружніх, ласкавих та грайливих і відмінно підходить навіть сім'ям із маленькими дітьми, а також з іншими тваринами.

Мейн-куни неодмінно будуть снувати за господарями по дому, розважати їх кумедними витівками або годинами затишно дрімати під боком чи на колінах. Крім того, вони досить розумні: їх можна навчити основним командам, за що деякі люди навіть порівнюють їх із собаками.

СІАМСЬКА КІШКА

Ця порода знаменита своїми яскраво-блакитними очима, допитливим характером і ласкавістю. Легенда свідчить, що її предки жили в храмах у Таїланді, який був відомий під назвою Сіам. Можливо, саме там вони і розвинули глибоку прихильність до людей. Як би там не було, а сучасні сіамські кішки надзвичайно лас-

каві і віддані своїм господарям. Вони потребують постійного спілкування, а якщо не звертати на них уваги, то неодмінно дадуть про себе знати гучним нявканням.

РЕГДОЛЛ

Пухнасті регдолли – відносно новий різновид кішок. Породу виведена в 1960-х роках. Вони обожають лежати на колінах і зовсім не проти того, щоб їх брали на руки, переносили з місця на місце, за що й отримали свою химерну назву: в перекладі з англійської ragdoll означає «ганчіркова лялька».

Кішки цієї породи славляться м'яким і поступливим характером, завдяки якому ідеально підходять сім'ям із дітьми, а також літнім людям. Вони ласкаві і грайливі, але не дуже активні, і так сильно прив'язуються до господарів, що можуть на-

віть вітати їх біля вхідних дверей, зовсім як собаки.

СФІНКС

Це одна з найбільш ласкавих і доброзичливих порід, попри відштовхувальний зовнішній вигляд. Позбавлена шерсті шкіра з'явилася у них в результаті генетичної мутації. Щоб зігрітися, сфінкси постійно притискаються до господаря або до інших домашніх тварин, за що й отримали репутацію дуже ласкавих кішок.

Вони надзвичайно енергійні і грайливі, обожають перебувати в центрі уваги, заради чого радо потрапляють у халепу. Людям залишається лише насолоджуватися їхніми сміховинними витівками.

БІРМАНСЬКА КІШКА

Той, хто назвав собаку найкращим другом людини, просто ніколи не чув про бірманську породу. Згідно з легендою про її походження, перша кішка, що отримала незвичайне забарвлення і небесно-блакитні очі, проживала в Бірмі, (нині – М'янма). Такою зовнішністю її обдарувала богиня в нагороду за те, що тварина хоробро захищала свого господаря і храм, у якому він служив, від розбійників.

Вірність людям досі залишається однією з найцінніших характеристик бірманської породи. Ця довгошерста красуня має добродушний темперамент, спокійна, товариська, ніжна і терпляча. Вона не любить самотності, тому прекрасно підійде сім'ї, в якій багато домашніх тварин, але цілком може бути і єдиним вихованцем у будинку, якщо люди приділяють їй достатньо уваги.

Хоча всім наведеним вище породам кішок властива товариськість, слід пам'ятати, що кожне кошеня має свій характер, тому не дивуйтеся, якщо зустрінете незворушного сфінкса або незалежного мейн-куна. При виборі вихованця керуйтеся не тільки характеристиками породи, а й покликом серця.

Джерело: ukr.media.

Сіамські кішки надзвичайно ласкаві і віддані своїм господарям.

кий, неозорий, безмежний – і нема мені чим та за що зачепитись у ньому – і я почуваюсь, як загублений космонавт, який вже знає, що то згуба, але не владен повернутися в рятівний простір рідного човника, бо відірвався, а може лиш летіти в чорній тиші й милуватись зірками. Сам-один. Доки космос не поглине його.

Ну і мене теж буває забагато. Когось це душисть – і той хтось рятується втечею.

Або от коли ми про різне. Хтось про щирість, а хтось про маніпуляцію.

Хтось потрібен комусь завжди, а іншому достатньо під примху.

І таких нюансів тисячі.

Наближаєшся, вклавши в піхви зброю, яку мала для захисту й нападу, наражаєшся на чийсь броню, чийсь мечі, чийсь втечу – та і яка вже близькість...

Демон доливає собі вина і запитує, заглядаючи чорними безоднями так глибоко в мене, що мені стає ніяково:

– То чи не краще просто сидіти і пити вино при свічках, у повній згоді з собою і себе собою прийняті?

Чи тобі потрібен свідок твого життя, щоб ти повірила, що живеш?

Навіщо тобі хтось, хто не хоче скидати броню, складати зброю чи просто обирає не тебе?

Чи ти думаєш, що, запрошуючи когось у свій світ, потрібно робити якісь надзусилля?

Хто хоче підійти ближче – наближається.

Наближатися – це про близькість.

Довіряти, не колотися, мати час для когось – теж...

Але лізти на чийсь мечі, битися лобом об броню чи наздоганяти втікачів – це не про близькість.

Люди не обов'язково хочуть близькості з тобою. Та і не треба.

Достатньо одного з восьми мільярдів.

Сподіваюся, один із восьми мільярдів – це реально?

Я намагаюся осягнути оце – один із восьми мільярдів.

Як це безнадійно, якщо шукати.

І як це наймовірніше, якщо він є.

– Мабуть, реально. Але як я його впізнаю?

Розгубленість у моєму голосі демона чомусь дуже смішить.

Він стинає плечима й, не перестаючи сміятися, видає:

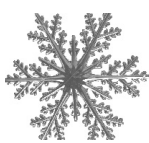
– Не знаю. Хоча... дам тобі одну ознаку. Тисячі разів це спрацювало, – демон по-змовницькому підморгує. – Вам із ним захочеться разом танцювати без одягу...

«Близькість і справді буває дуже болюча...»

Достатньо одного з восьми мільярдів...

● **СЕ ЛЯ ВІ** – Неблизькість між людьми трапляється набагато частіше за близькість, – думаю я, поки демон запалює свічки і розливає по келихах вино. Вечір заходить до хати навшпиньки, стелиться сутінками, пахне димами. Вечір холодний і таємничий. Час темряви

Наталка МУРАХЕВИЧ, історія із серії #покирозчиняєтьсяцукор

– **А** тобі точно потрібна близькість із кимось? – запитує демон, лукаво примруживши очі – два чорних бездоння, в яких тануть помаранчеві вогники. Він знову думає про Кицюне.
– Не знаю. Близькість і справді буває дуже болюча.

Коли вкриті захисними голками й бити розчаруваннями люди туляться, щоб зігрітись – і лиш колючть одне одного.

Коли неспівпадиння.

Коли когось замало – і він губиться в моєму космосі, ризикуючи залишитись без повітря, або когось забагато – і він займає весь мій простір – і тоді вже мені не стає чим дихати.

Або я втрапляю в чийсь космос – вели-

АНЕКДОТИ ПРО КОХАННЯ

:)) :)) :))
– Чим відрізняється фальшиве кохання від справжнього?
– Фальшиве: «Мені подобаються сніжинки на твоєму волоссі!» Справжнє: «Дурепо, де шапка?!»
:)) :)) :))
– Любий, тобі які жінки більше подобаються,

розумні чи красиві?
– Ні ті, ні інші, любя! Ти ж знаєш, я кохаю лише тебе.
:)) :)) :))
Лежать чоловік і дружина в ліжку.
Думки дружини:
«...Ось, він на мене не дивиться... Я йому вже не подобаюся... У нього є

інша... Я потвора» (ну і так далі).
Думки чоловіка:
«Муха... Муха на стелі... Як вона тримається там своїми маленькими лапками?»
:)) :)) :))
– Дорогий, ти в мене будеш першим ...
– Мила, та я заради тебе...

– Будеш першим вставати, прати, прасувати, готувати і виносити сміття. Зрозумів, любий?
:)) :)) :))
– Олю, підемо в кіно?
– Ходімо.
– А твій хлопець не буде проти?
– У мене немає хлопця, його чоловік убив.

2023

Фото із сайту ladna-kobieta.com.ua.

Січень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Лютий

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

Березень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Квітень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Травень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Червень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Липень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Серпень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Вересень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Жовтень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Листопад

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Грудень

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

«І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати»,
І буде УКРАЇНА на землі!

(За Тарасом ШЕВЧЕНКОМ).

ЗВІК
передплатні індекси:
30000, 60306 (для читачів Волинської обл.),
97847 (для читачів Рівненської обл.),
61136 (для читачів інших областей).

Тижневик
передплатні індекси:
60304, 60306 (для читачів Волинської обл.),
60312 (для читачів Рівненської обл.),
60307 (для читачів інших областей).

Місячник
передплатні індекси:
86771 (для читачів Волинської області),
60779 (для читачів інших областей).